

פרק כג

[פרשת חיי שרה] א ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: ב ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: ג ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: ד גרותו שוב אנכי עמכם ותנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: ה ויענו בני חת את אברהם לאמר לו: ו שמענו | אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך: ז ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: ח וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: ט ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא ותננה לי בתוככם לאחזת קבר: י ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: יא לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: יב וישתחו אברהם לפני עם הארץ: יג וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: יד ויען עפרון את אברהם לאמר לו: טו אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: טז וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: [שני] יז ויקם | שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבולו סביב: יח לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו: יט ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: כ ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת: ס

פרק כד

א וְאֶבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְהִי בְרָךְ אֶת־אֶבְרָהָם בְּכָל־בַּיִתָּהּ וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם
אֶל־עֲבָדָיו זָקֵן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁלַל בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ שִׁים־נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי ג וַאֲשַׁבְּיעֶךָ
בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לִּבְנֵי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי
אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ: ד כִּי אֶל־אֲרָצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי תֵלֵךְ וְלִקְחָתְךָ אִשָּׁה לִּבְנֵי
לְיִצְחָק: ה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲעֶבֶד אוֹלִי לֹא־תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי אֶל־הָאָרֶץ
הַזֹּאת הִשָּׁב אָשִׁיב אֶת־בְּנֶךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָצֵאתָ מִשָּׁם: ו וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֶבְרָהָם הַשְּׁמֹר לְךָ פְּוֹת־שֵׁיב אֶת־בְּנֵי שְׁמָה: ז יְהוָה | אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחָנִי
מִבֵּית אָבִי וּמֵאֲרָץ מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דָּבַר־לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לִי לֵאמֹר לְזַרְעֶךָ אֶתֵּן
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכָיו לְפָנֶיךָ וְלִקְחָתְךָ אִשָּׁה לִּבְנֵי מִשָּׁם: ח וְאִם־לֹא
תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַיךָ וְנִקִּיתָ מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת רַק אֶת־בְּנֵי לֹא תִשָּׁב שְׁמָה:
ט וַיִּשָּׂם הֲעֶבֶד אֶת־יָדוֹ תַּחַת יָרְךָ אֶבְרָהָם אֲדָנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה:
[שְׁלִישִׁי] י וַיִּקַּח הֲעֶבֶד עֶשְׂרָה גַמְלִים מִגְּמְלֵי אֲדָנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל־טוֹב אֲדָנָיו בְּיָדוֹ
וַיִּקֶם וַיֵּלֶךְ אֶל־אֲרָם נְהָרִים אֶל־עִיר נַחֹר: יא וַיְבָרַךְ הַגַּמְלִים מִחוּץ לְעִיר
אֶל־בְּאֵר הַמַּיִם לַעֲת עָרַב לַעֲת צֵאת הַשָּׂאֵבֶת: יב וַיֹּאמֶר | יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי
אֶבְרָהָם הִקְרָה־נָא לְפָנָי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה־חֶסֶד עִם אֲדָנִי אֶבְרָהָם: יג הִנֵּה אָנֹכִי נָצַב
עַל־עֵין הַמַּיִם וּבְנוֹת אַנְשֵׁי הָעִיר יֹצְאוֹת לְשָׂאֵב מַיִם: יד וְהִיא הַנְּעֶרֶךָ אֲשֶׁר אָמַר
אֵלַי הַטִּי־נָא כַּדָּךְ וְאִשְׁתֶּךָ וְאִמְרָה שְׁתֵּה וְגַם־גְּמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה אֶתְּךָ הַכֹּחֶתְךָ
לְעִבְדֶּךָ לְיִצְחָק וְבָה אֲדַע כִּי־עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם־אֲדָנִי: טו וַיְהִי־הוּא טָרַם כָּלָה
לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְּקָה יֹצְאת אֲשֶׁר יֵלְדָה לְבַתּוֹאֵל בְּן־מִלְכָּה אִשְׁתֵּי נַחֹר אָחִי
אֶבְרָהָם וְכַדָּה עַל־שִׁכְמָה: טז וְהַנְּעֶרֶךָ טַבַּת מְרָאָה מְאֹד בַּתּוֹלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה
וְתִרְדַּד הָעֵינָה וְתִמְלֵא כַּדָּה וְתַעַל: יז וַיִּרְץ הֲעֶבֶד לִקְרָאתָה וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאֵינִי נָא
מִעַט־מַיִם מִכַּדָּךְ: יח וְתֹאמְרִי שְׁתֵּה אֲדָנִי וְתִמְהַר וְתִרְדַּד כַּדָּה עַל־יְדֶךָ וְתִשְׁקָהוּ:
יט וְתִכַּל לְהִשְׁקָתוֹ וְתֹאמְרִי גַם לְגְמְלִיךָ אֲשַׁאֵב עַד אִם־כָּלוּ לְשִׁתּוֹת: כ וְתִמְהַר
וְתַעַר כַּדָּה אֶל־הַשִּׁקָּת וְתִרְץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר לְשָׂאֵב וְתִשָּׂאֵב לְכָל־גְּמְלוֹ:
כא וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲהָ לָהּ מִחֲרִישׁ לְדַעַת הַהֲצִלִּים יְהוָה דָּרְכוּ אִם־לֹא: כב וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר כָּלוּ הַגְּמְלִים לְשִׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נֶזֶם זָהָב בְּקַע מִשְׁקָלוֹ וְשָׁנִי צְמִידִים
עַל־יְדֵיהָ עֶשְׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם: כג וַיֹּאמֶר בַּת־מִי אַתְּ הַגִּידִי נָא לִי הֵיטֵב בֵּית־אָבִיךָ
מִקּוֹם לָנוּ לָלוּן: כד וְתֹאמְרִי אֵלָיו בַּת־בַּתּוֹאֵל אָנֹכִי בְּן־מִלְכָּה אֲשֶׁר יֵלְדָה לְנַחֹר:
כה וְתֹאמְרִי אֵלָיו גַּם־תִּבְּן גַּם־מִסְּפוּא רַב עִמָּנוּ גַם־מִקּוֹם לָלוּן: כו וַיִּקַּד הָאִישׁ
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה: [רְבִיעִי] כז וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי אֶבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא־עָזַב

חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני: כח ותרץ הנער
ותגד לבית אמה בדרים האלה: כט ולרבקה אה ושמו לבן וירץ לבן
אלהאיש החוצה אל העין: ל ויהי | פראת את הנזם ואת הצמידים על ידי
אחותו וכשמעו את דברי רבקה אחותו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא
אלהאיש והנה עמד על הגמלים על העין: לא ויאמר בוא ברוך יהוה למה
תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: לב ויבא האיש הביתה ויפתח
הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר
אתו: לג וישם [וישם] לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר: לד ויאמר עבד אברהם אנכי: לה ויהוה ברוך את אדני מאד ויגדל
ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים: לו ותלד שרה
אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: לז וישבעני אדני
לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו: לח אם לא
אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: לט ואמר אל אדני אלי
לא תלך האשה אחרי: מ ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו
אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: מא אז תנקה
מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: מב ואבא
היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישד נא מצליח דרכי אשר
אנכי הלך עליה: מג הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב
ואמרת אליה השקיני נא מעט מים מכדך: מד ואמרה אלי גם אתה שתה
וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני: מה אני טרם
אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרוך העינה ותשאב
ואמר אליה השקיני נא: מו ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה
וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה: מז ואשאל אתה ואמר בת מי
את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה
והצמידים על ידיה: מח ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני
אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו: מט ועתה
אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה
על ימין או על שמאל: נ ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל
דבר אליך רע או טוב: נא הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך
כאשר דבר יהוה: נב ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו
ארצה ליהוה: [חמישי] נג ויצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה

וּמִגִּדְנַת נָתַן לְאַחִיָּה וּלְאַמָּה: נֹד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עִמּוֹ וַיְלִינוּ
וַיִּקְוִמוּ בַבֶּקֶר וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי לְאֲדֹנָי: נָה וַיֹּאמֶר אַחִיָּה וְאַמָּה תֵּשֶׁב הַנֶּעֱרָר אֶתְנוּ
יָמִים אוֹ עֶשְׂוֹר אַחֵר תֵּלְדוּ: נוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל-תִּתְּאָחֲרוּ אֹתִי וַיהוָה הִצְלִיחַ דְרָכַי
שְׁלַחְנִי וְאַלְכָה לְאֲדֹנָי: נוּ וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לְנֶעֱרָר וְנִשְׁאַלָה אֶת-פִּיָּה: נַח וַיִּקְרָאוּ
לְרַבָּקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הִתְלַכִּי עִם-הָאִישׁ הַזֶּה וּתְאָמְרִי אֵלָיו: נֹט וַיִּשְׁלַחוּ
אֶת-רַבָּקָה אַחֲתָם וְאֶת-מִנְקֵתָהּ וְאֶת-עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֶת-אֲנָשָׁיו: ס וַיְבָרְכוּ
אֶת-רַבָּקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחֲתָנוּ אֵת הַיִּי לְאַלְפֵי רַבָּה וַיִּירֶשׁ זָרְעֶךָ אֵת שְׁעַר
שֹׁנְאָיו: סָא וּתְקִים רַבָּקָה וְנִעְרָתֶיהָ וּתִרְכַּבְנָה עַל-הַגְּמֵלִים וּתִלְכְּנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ
וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת-רַבָּקָה וַיֵּלֶךְ: סָב וַיִּצְחַק בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לַחֵי רְאִי וְהוּא יוֹשֵׁב
בְּאֶרֶץ הַנְּגֹב: סָג וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה לַפְּנוֹת עָרֹב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה
גְּמֵלִים בָּאִים: סָד וּתִשָּׂא רַבָּקָה אֶת-עֵינֶיהָ וּתִרְא אֶת-יִצְחָק וּתִפֹּל מֵעַל הַגְּמֵל:
סָה וּתְאָמְרִי אֶל-הָעֶבֶד מִי-הָאִישׁ הַלֵּזֶה הַהַלְלוּ בְּשָׂדֵה לִקְרֹאתָנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד
הוּא אֲדֹנָי וּתִקַּח הַצְּעִיר וּתִתְכַּס: סָו וַיִּסְפֹּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֵת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
עָשָׂה: סָז וַיְבֹאֶה יִצְחָק הָאֵהָלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת-רַבָּקָה וּתְהִי-לוֹ לְאִשָּׁה
וַיִּאָּהֲבָהּ וַיִּנָּחֶם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ: פ

פרק כה

[ששי] א ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: ב ותלד לו את זמרון
ואת יקשון ואת מֶדֶן ואת מֶדִין ואת ישבק ואת שוּחַ: ג ויקשון ילד את שָׁבָא
ואת דָדֹן ובני דָדֹן היו אשורם ולטושם ולַאֲמִים: ד ובני מֶדִין עיפה ועפר וּחֲנָךְ
ואבידע ואלדעה כל־אלה בני קטורה: ה ויתן אברהם את כל־אשר־לו ליצחק:
ו ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו
בעודנו חי קדמה אל־ארץ קדם: ז ואלה ימי שני־חיי אברהם אשר־חי מאת
שָׁנָה ושבעים שָׁנָה וחמש שָׁנִים: ח ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושָׁבַע
ויאסף אל־עמיו: ט ויקברו אתו יצחק וישמעאל בנוי אל־מערת המכפלה
אל־שֵׁדָה עֶפְרֹן בן־צַחַר החתי אשר על־פְּנֵי מִמְרָא: י השֵׁדָה אשר־קָנָה אברהם
מאת בני־חת שָׁמָה קָבַר אברהם ושרה אשתו: יא ויהי אחרי מות אברהם
ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם־בָּאָר לחי רֵאִי: פ [שביעי]
יב ואלה תלדות ישמעאל בן־אברהם אשר ילדה הָגָר המצרית שפחת שָׁרָה
לאברהם: יג ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדותם בְּכֹר ישמעאל נְבִית
וּקְדָר וְאֲדָבָאֵל וּמְבַשֵּׁם: יד ומשמע ודומה ומשא: טו חֲדָד וְתִימָא יְטוֹר נְפִישׁ
וּקְדָמָה: [מפטיר] טז אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בַּחֲצֵרֵיהֶם ובטירתם
שָׁנִים־עֶשֶׂר נְשִׂאִם לַאֲמֹתָם: יז ואלה שְׁנֵי חֵיִי ישמעאל מאת שָׁנָה ושלשים שָׁנָה
ושָׁבַע שָׁנִים ויגוע וימת ויאסף אל־עמיו: יח וישכנו מחוילה עד־שׁוֹר אשר
על־פְּנֵי מִצְרַיִם בְּאֶכָה אשורה על־פְּנֵי כָל־אֲחָיו נָפֹל: